

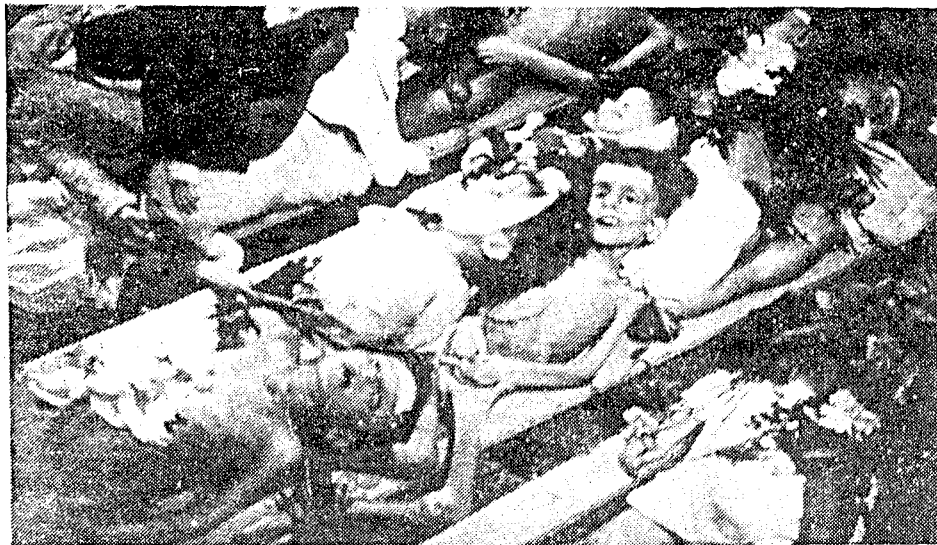
102832

DANSKE TIDENDE 28.2.1979. NR.30 SIDE 6

Historieopklaring

Historieopklaring

Med serien »Holocaust« vil fjernsynet de næste aftener sørge for **Tyskerhad til aftenkaffen**

Inden Danmark nu falder helt i baldåne over andres grusomhed, må vi hellere afsløre, at vi danske ikke er helt så englehvide i de sager, som vi ynder at se os selv. Vel er de fotos fra 1945, men...

L
O
N
A
N
D
I
K
I

g.

Inden Danmark nu falder helt i baldane over andres grusomhed, må vi hellere afsløre, at vi danske ikke er helt så englehvide i de sager, som vi ynder at se os selv. Vel er de fotos fra 1945, men...

Disse billeder er fra Danmark

Der er ingen undskyldning for nazisternes forbrydelser. Lad det være sagt helt klart. Men der er heller ingen undskyldninger for vore egne. Disse rystende billeder af lig af børn og voksne, henslængt som halvrådnede dyrkroppe ved en destruktionsanstalt, i uordentlige bunker på gulvet, udstråler gru, uhygge og total mangel på respekt for døden. Måske lyver billeder ikke, men det sker ikke så sjældent, at billedtekstforfattere gør det. Disse billeder har flere steder været brugt for at vise tyskernes forbrydelser i KZ-lejrene. Til tider fordi den, der skrev ikke vidste bedre. Men sandheden er en helt anden, som det ikke har passet historieskriverne og politikerne at få frem: Disse billeder er taget i 1945, ikke i krigens tid, men i månederne efter, nemlig i sommeren 1945.

Og er i k k e fra Tyskland eller andre lande med sultproblemer efter krigsafslutningen. De er fra Danmark. De er taget den 13. juli 1945 på Bispebjerg Krematorium i København.

Deres ægthed er bekræftet af Københavns Begravelsesvæsen og kontorchef Rafn, der erkender:

»Ja, sådan så der ud på visse tidspunkter på Bispebjerg

den sommer...De tyske flygtninge (for sådanne er det. Red.) døde så hurtigt, at krematorie-kapaciteten ikke slog til!«

Hvem var disse mennesker, som blev ramt af vort tyskerhad i så høj grad, at vi nægtede dem klæder, nægtede dem mad, nægtede dem lægehjælp - ja, nægtede dem alt?

De var mennesker, som først havde været på flugt for frontlinien mod øst, og da de tyske hære overhalede deres usle trækvogne og hestekøretøjer, vendte tilbage til deres hjemstavn i Østpreussen, Czekoslovakiet og andre lande, for så - da krigslykken vendte - igen at måtte på flugt for krigshandlingerne og frygten for igen at blive overhalet af soldater - i dette tilfælde Den Røde Hær. De kan gå på biblioteket og låne de officielle rapporter, udarbejdet af den socialdemokratiske minister for flygtninge Johannes Kjærbo. Staten afsatte kost for 70 øre (!) om dagen. 16.000 døde efterlod de sig, inden de sidste i 1947 forlod Danmark, som de bestemt mindes uden mindste glæde. Og så var der endda hylekor og avisskriverier om, at vi behandlende dem for godt. Alt imens vi herhjemme i vor overflod sang muntert om

Af
Erik Haaest
Danske
Tidendes
redaktør

det, vi længtes allermost efter: »Når der kommer en båd med bananer...«

Og hvad gjorde vi så ved dem, da vi endelig kunne slippe af med disse ulykkelige? altså dem, vi ikke - med nogle varme sommerdages forsinkelse fik sendt op gennem krematoriernes skorstene?

Vi sendte de 66.000, der havde overlevet, hvad de i dag nok husker som »det danske helvede« (Ord som »Ragnarok« eller »Holo-caust« brugte de nok ikke) i kreaturvogne over zonegrænserne til en endnu værre skæbne under Den Røde Arme i den østtyske og pol-

ske besættelseszones helvede. Kun flygtningene fra Estland, Letland og Litauen fik særbehandling ved afhentningen. Der kom et russisk transportskib efter dem. På kajen kunne de ventende høre gentagne revolver-skud efterhånden som de ulykkelige passerende ned ad trappen til lastrummene.

De danske myndigheder gjorde ikke mine til at standse indskibningen af den grund. Om disse mennesker forsøgte flugt eller prøvede at gøre modstand? Nej, de vandrede deres skæbne i møde på Langeliniekaen med udtryksløse øjne.

Samme udtryk, som De i de næste fire aftener vil få at se, når nazisterne driver jøder sammen.

Vi syntes bare, vi ville minde om Johannes evangeliets 8.kap, vers 7 »Lad den i-blandt jer, som er ren, kaste den første sten«.

